A°. 1838. N°. 100.

ZATURDAG. 15den DECEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, 13 December 1838.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim* hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie* te verleenen aan de na te meldene Slaven, te weten:

1o. FRANS van MEIJERHOFF, voor de Slaven *Willem* en *Charles*, hem in eigendom toebehoorende.

2o. HUGH JAN van KENNEDIJ, voor de Slaven *Hendrik* en *Zeeman*, hem in eigendom toebehoorende.

3o. LAURENS ARON DE MESQUITA, voor de Slavin *Georgtina*; hem in eigendom toebehoorende.

4o. Weduwe J. L. MALMBERG geboren BÖHNING, voor de Slavin *Nelly*; haar in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* worden verleend.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, den 13 December 1838.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: GERRIT CAREL FRANÇOIS SCHOUTEN en MARIA HELENA ZEEGELAAR, beide alhier geboren en woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 11den dezer, de Nd. Am. Brik Sarah Ann, Kapt. William E. Herrich, van Gloucester, hebbende 23 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 4den dezer, de Nd. Am. Brik Charles, Kapt. James Rowe, naar Boston, lading: 249 vaten Madassie.

Advertentien.

. Van het ARMEN-FONDS der *HERVORMDE GEMEENTE*, wordt op renten ter *leen* aangeboden: *TWEE DUIZEND GULDEN.* — Adres bij
F. G. PICHOT L'ESPINASSE,
Diacon en Kassier.

Theodor Kordua

heeft nog in voorraad en recommandeert zich met een *extra mooi Assortiment* vilten- en zijden HOEDEN van verschillende prijzen, van alle groote en *naar de laatste smaak*; Roode Wijn in oxhoofden en kisten van 8 diverse kwaliteiten, Champagne-, Madeira- en Rhijnwijnen, Muscat Frontignan, London Porter, Bier in vaten en per dozijn, Cyder, Hollandsche en Fransche Likeuren, Cognac en witte Brandewijn, Jenever, Fransche Wijn-Azijn in vaten en demejeannes, Seltserwater, Lijn-, Patent- en Genua Olie, aangemaakt Witlood, Koffijzakken, COMMANDO BESCHUIT, *CURAÇAO* ZOUT en SIGAREN, KOREN in Blomvaten.

Suikerkalk.

Beste Grasboter, zoetemelksche en komijne Kazen, Ham, Hamburger rook- en gezouten Vleesch, Patent Worst, *nieuwe* Haring, gezouten Vleesch, Rook- en Pekelspek in kwart tonnen, Saucijsjes, Worst, Rolpens, Broodsuiker, Banket, Thee in soorten, versche Hollandsche-, Fransche-, Engelsche- en Amerikaansche MOSTARD, Fruit op Brandewijn, Petites Pois, Engelsche versche Zalm, Sardijntjes, Aardappelen, Engelsch Schoensmeer, *Barbados* Bayrum en vele andere *GOEDEREN.*
(42616)

Mengelingen.

ZELFVERBRANDING.

De *eigenwillige* (spontane) *verbranding van het menschelijke ligchaam* is voorzeker een van de verbazendste opmerkenswaardigste verschijnsels der dierlijke physiologie. Langen tijd heeft men dezelve toegeschreven aan eene buiten de wetten der natuur gelegen oorzaak en ook beschouwd als een blijk van den toorn of de wraak der godheid. Maar sedert de herleving der wetenschappen is men wijzer geworden, en zijn er vele verklaringen beproefd, in verhouding tot den trap van kennis, waarop men zich in ieder tijdvak bevond; doch latere vorderingen in de wetenschap hebben dezelve doen verwerpen.

Wij laten dit alles aan zijne plaats en merken slechts op, dat men onder de benoeming van eigenwillige (spontane) verbranding van het menschelijke ligchaam verstaat het verbranden of tot asch worden van het menschelijke ligchaam onder zoodanige omstandigheden, dat zulks niet aan de gewone oorzaken van verbranding kan worden toegeschreven.

Het is bekend, hoe moeijelijk het is, de meeste dierlijke zelfstandigheden te verbranden, en hoeveel droog en harstachtig hout de Ouden noodig hadden voor de brandstapels, bestemd om de lijken tot asch te maken, zoodat men dit een en ander slechts behoeft te vergelijken tegen de omstandigheden, waaronder de natuurlijke zelfverbranding gewoonlijk plaats heeft, om zich van de buitengewoonheid van dit verschijnsel te overtuigen. Zelden of nooit heeft men onder de voorwerpen, die het slagtoffer omringden, de uitwendige oorzaak van, of aanleiding tot de verbranding ontdekt, de vonk namelijk, die er noodig is, om zelfs de meest ontvlambare ligchamen te doen ontbranden. Somtijds bevond zich een licht, of waren er gloeijende kolen in de nabijheid van het slagtoffer; doch nimmer heeft men kunnen bewijzen, dat de verbranding door deze voorwerpen is veroorzaakt, zelfs niet eens, dat zij zich aan het slagtoffer hebben kunnen mededeelen. Maar in zeer vele, ja in de meeste gevallen, heeft men, na het naauwkeurigste onderzoek, zich overtuigd, dat er in de nabijheid van hetzelve zelfs geen schijn van eenig brandend voorwerp voorhanden was. De volgende daadzaak levert een merkwaardig voorbeeld waarvan op.

»Zekere N. N., eene vrouw van omtrent zestig jaren, woonde in het graafschap *Down* (in *Ierland*), en begaf zich op eenen avond met hare dochter naar bed, zonder iets buitengewoons ondervonden te hebben; doch beiden verkeerden, volgens gewoonte, in eenen staat van volkomen dronkenschap. In den na-nacht, kort voor het aanbreken van den dag, werden verscheiden personen, die hetzelfde huis bewoonden, in hunnen slaap gestoord door eenen rook, die van eenen ondragelijken reuk vergezeld ging, en tot in hunne vertrekken doordrong. Zij begaven zich op de been, om onderzoek te doen, en, in het vertrek der oude vrouw gekomen, zagen zij den rook uit het ligchaam van deze opgaan, hetwelk door een inwendig vuur scheen verteerd te worden.

»Het ligchaam was zoo zwart als steenkool, en eene dikke damp drong er aan alle kanten uit. Men bevond weldra, aan dat er geen leven meer in was, en, hoewel men geene vlam ontwaarde, viel het echter moeijelijk den brand te stuiten.

»Toen het lijk vervolgens in de kist werd gelegd, viel het vleesch bij lappen er af. Het jonge meisje had, gedurende de verbranding, niets gevoeld, haar slaap was niet eens gestoord geworden, de lakens en het verdere beddengoed vertoonden geene andere sporen van vuur, dan zwarte strepen, door den rook te weeg gebragt; volgens het, door de omstandigheden nog nader gewaarborgde, getuigenis der lieden, die het ongeval ontdekt hadden, was er niets in het vertrek gevonden, hetwelk oorzaak van eene uitwendig aangekomen verbranding konde zijn. Daarentegen had men opgemerkt, dat de oude vrouw, gedurende de laatste dagen, meer dan anders hare zucht naar sterken drank bot gevierd had.”

Dit geval bevestigt hetgeen zich reeds bij andere gelegenheden had voorgedaan, namelijk, dat deze soort van verbranding zich niet aan andere ligchamen in de nabijheid mededeelt, terwijl het tegendeel plaats heeft bij alle eigenlijke, en door uitwendige oorzaken onderhouden verbranding, gelijk ook bij de massa's steenkolen, hooi enz., die door broeijing of op eenige andere wijze als uit zich-

zelve ontbranden, en hun vuur aan alles, waarmede het in aanraking komt, mededeelen, terwijl in het evengemelde geval zelfs de ligt brandbare lijnwaden, die het ligchaam der oude vrouw bedekten, niet in het minst beschadigd zijn geworden. Er zijn echter uitzonderingen op deze regel, blijkens het voldoende verhaal, hetwelk door den heer WOOD, in het *magazijn der Methodisten*, geleverd is.

»De heer O'NIEL, directeur van het liefdadigheids-gesticht te Limmerick, werd in zekeren nacht, ten twee ure, plotselijk gewekt door iemand, die, geheel verschrikt, hem naar zijne kamer voerde, welke juist gelegen was onder die, bewoond door mistress PACOCK, eene vrouw van zestig jaren, welke sedert lang een onmatig gebruik van sterken drank maakte. Zoodra de deur geopend was, zag hij, midden in het vertrek, een op den grond uitgestrekt dood ligchaam, geheel in brand en zoo rood als gloeijend ijzer, hetwelk door de zoldering scheen gevallen te zijn, aan welken zich dan ook vuur vertoonde. En inderdaad werd hij, bij nader onderzoek, eene in het rond brandende opening in de zoldering gewaar, groot genoeg, om een lijk door te laten, en eene vrije gemeenschap met de kamer boven de zijne daar te stellen. Hij begeeft zich naar boven en ontdekt ook dáár de brandende opening, waardoor het lijk gevallen was. Het vuur gebluscht hebbende, trachtte hij de oorzaak der doorbranding te ontdekken, doch vruchteloos. Er bevond zich in de kamer noch licht, noch kandelaar, aan den haard waren slechts weinige, met asch bedekte, gloeijende steenkolen. Men onderzocht de kamer naauwkeurig, en overtuigde zich, dat de brand zich in geen ander gedeelte van het vertrek geopenbaard had. Daarentegen vond men zeer nabij de opening eene teenen mand en eene kleine houten doos, welke geheel van de werking des vuurs waren bevrijd gebleven."

Bij eene volgende gelegenheid zullen wij meerdere voorbeelden bijbrengen.

Terwijl ongelukken van allerlei aard geduchte slagen aan Hongarijen toebrengen, geven hunne gedeputeerden de schoonste blijken van hunnen ijver, om den maatschappelijken toestand van de natie te verbeteren. De laatste deputatie, door de comitaten van Hongarije naar Weenen gezonden, heeft de navolgende ontheffing van lasten, ten gunste der boeren, verkregen.

1. Ieder boer, die ten minste 24 morgen lands bezit, zal opgehouden zijn, meer dan eenen dag per week voor zijnen heer te werken.

2. Alle leveringen in natura zijn afgeschaft, met uitzondering van die, welke onder het *negende* bekend zijn, en bestaan in een geschenk aan den heer van een schepel koren van iedere negen schepels, die de boer verkoopt.

3. Het is de heeren verboden, om de boeren te dwingen voor hen te werken, zelfs niet voor geld.

4. Het is aan de heeren verboden, om de rijtuigen der boeren tegen hunnen wil te gebruiken; het is aan de eersten alleen geoorloofd, om den werkdag, dien de boeren hun wekelijks verschuldigd zijn, door de verpligting te doen vervangen, om jaarlijks twee mijlen wegs te herstellen.

5. Het is aan alle eigenaren, pachters en administrateurs van landgoederen verboden, de boeren ligchamelijke straffen op te leggen, en zulks op straffe van eene van *f* 500 voor de eerste reize en van *f* 2,000 voor de tweede, en van een jaar en zes weken gevangenisstraf voor de derde reize.

6. Het is aan de boeren geoorloofd handel op de markten der steden, vlekken en dorpen te drijven, zonder eenige belasting te betalen.

7. Het monopolie van de bereiding van geestrijke dranken, tot dus verre uitsluitend door de heeren bezeten, is afgeschaft, en van stonden af aan kan ieder boer ten zijnen huize en voor zijne rekening die soorten van dranken bereiden.

8. De opmeting van alle domeinen zal plaats hebben, en voor het vervolg moet ieder boer 20 morgen lands bezitten. Bezit hij eene mindere uitgestrektheid, dan is de heer verpligt hem zoo veel van zijn eigen land daar bij te geven, als noodig is om deze oppervlakte aan te vullen; daarentegen zal het meerdere, dat de boer bezit, den heer toevallen.

9. De gemeene weiden tusschen de heeren en de boeren zijn afgeschaft. Ieder zal zijne afzonderlijke weide hebben. De boeren zijn geregtigd hun brandhout uit de bosschen der heeren te halen, tegen betaling van eenen gulden voor iederen schoorsteen.

10. De adel zal de belasting betalen, waarvan de opbrengst bestemd is om de traktementen der openbare ambtenaren en de kosten van den landdag te voldoen. De belasting, bestemd om de Hongaarsche armee te betalen, welke zich in Oostenrijksche dienst bevindt, zal bij voortduring, even als vroeger, ten laste van den boerenstand blijven.

Deze weldadige maatregelen hebben de betrekkingen der Hongaarsche boeren, die tot hiertoe minder vrij waren, dan de slaven van Rusland, ten eenemale veranderd.

Men schrijft uit Philadelphia: Op zeker uit Azië alhier aangekomen Fransch vaartuig, l'Alexandre genaamd, heeft een treurig tooneel plaats gehad. Dit vaartuig was oorspronkelijk naar Frankrijk bestemd, doch de kapitein, Marland, gebreeten, zegt, dat hij op zee van voornemen veranderd was, en naar Boston wilde; dat hij echter, die haven niet kunnende bereiken, te Westport was binnen geloopen. Hij zegt verder, dat de kapitein, die tijdens het afzeilen van het schip het gezag voerde, en zeven man der equipage, bij eenen storm in den Indischen Oceaan, waren over boord geslagen, en dat hij, Marland, het bevel van het schip had op zich genomen.

Twee schoone Maleische vrouwen bevonden zich aan boord. De eene derzelve was *pro tempore* de vrouw van Marland. Mede was er op het schip een aanzienlijk bedrag in goud, diamanten, edelgesteenten enz. Marland heeft het schip en de lading te Newport willen verkoopen; maar, daar hij geenerhande voldoende reden kon geven, waarom hij, in plaats van naar Frankrijk, naar Boston was gekomen, noch eenige autorisatie tot den verkoop van het schip kon vertoonen, heeft de Fransche consul, in overeenstemming met de Amerikaansche overheden, het schip en de lading doen aanhouden, en de equipage in verzekerde bewaring doen stellen.

De Maleische vrouw, de voorgegeven echtgenoot van Marland, was het gelukt te ontsnappen met eene doos diamanten en eene som van 12,000 dollars in goud; maar te New-York is zij wederom gevat, gelijk mede een inwoner van Newport, aan wien Marland voorwerpen van waarde had toevertrouwd en die zich uit de voeten zocht te maken. De in beslag genomen sommen zijn provisioneel in eene der banken van New-York gedeponeerd geworden. Men vermoedt, dat de gearresteerden zich hebben schuldig gemaakt aan zeerooverij en moord. Zij zijn met den *Hercules*, die Z. K. H. den Prins van Joinville te Norfolk heeft gebragt, naar Frankrijk overgevoerd.

Men leest in den *Brigthon-Mercury* het volgende: Te Farrengton Guerney, in het graafschap Sommerset, 12 mijlen van Bristol, bevindt zich thans een 12-jarig meisje, Anna Coomer genaamd, dat gedurende den tijd van 47 weken geen het minste voedsel heeft genoten. Gedurende bijna een jaar gebruikte dat kind slechts des morgens en des avonds een of twee lepeltjes thee of koffij; men gaf haar somtijds in den loop der week een lepeltje Appelwijn of Ale, hetwelk echter voor het grootste gedeelte verloren ging, doordien hare tanden te sterk op elkander gedrukt waren. Vele voorname doctoren hebben dit meisje bezocht, en de heeren Pope, Temple, Cloud en Flower namen hetzelve onder hunne behandeling. De correspondent van bovengenoemd blad verhaalt woordelijk: »Toen ik haar, nu drie maanden geleden, voor het eerst zag, scheen zij mij een onbezield wezen, doch haar van naderbij met aandacht beschouwende, werd ik van mijne dwaling overtuigd; zij lag te bed, op hare linkerzijde, en op hare wangen ontwaarde men eenen ligten blos; toen ik haar de laatste maal zag, bevond ik haar in denzelfden toestand, uitgezonderd dat zij iets bleeker was. Sedert het begin van hare ziekte heeft zij het bed niet verlaten; sinds elf maanden heeft zij noch de oogen noch den mond geopend; wanneer men haar moet verbedden, maakt zij geene de minste beweging."

Te Hildhauzen in Silezie leeft een man, Hans Hertz genaamd, welke reeds den ouderdom van 142 jaren heeft bereikt. Sinds 17 jaren heeft hij zijne woning niet verlaten, en zijn eenigste ligchaamsbeweging is, twee of driemalen daags het vertrek rond te wandelen. Wanneer het weder schoon is opent hij zijn venster, en rookt eene of twee pijpen. Sedert zes jaren heeft hij niet gesproken, maar geeft zijne behoeften te kennen, door onzamenhangende klanken, welke alleen zijne huisgenooten kunnen verstaan. Al zijne kinderen zijn reeds vóór vele jaren overleden: zijn klein-kinderen en achter klein-kinderen dragen zorg voor den grijzen stamvader.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd Driemast Galjootschip Wilhelmina, Kapt. Johan Nielsen Klint. — Adres bij C. J. Leijsner, Sluit 15 December.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip Astrea, Kapt. J. A. de Lang. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit medio December.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip Julia, Kapt. J. Hilbrands. — Adres bij Josua Lyon. — Sluit 20 December.

Het gekoperd tweedeks Brikschip Heppens, Kapt. G. D. Swart. — Adres bij Gebroeders Reelfs. — Sluit 15 December.

NAAR ROTTERDAM VISA SARAMACCA.

Het Nederlandsch Kofschip de Vrede, Kapt. D. J. Wiersma. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit 15 December.

Stand der Maan.

1	*December*	VOLLE MAAN.
8	»	LAATSTE KWARTIER.
17	»	NIEUWE MAAN.
24	»	EERSTE KWARTIER.
31	»	VOLLE MAAN.

Watergetijen.

		Hoog Water.		Laag Water.
15 ZATURDAG.	's mor.	4-15	's av.	10-15
16 ZONDAG.	»	5-06	»	11-06
17 MAANDAG.	»	6-00	»	12-00
18 DINGSDAG.	»	6-51	»	12-51

Ter Drukkerij van GEZUSTERS SERRES.